

Ik heb wel recepten, maar ik schrijf er zeer weinig op.

wanneer ik gevraagd wordt om te koken kijk ik naar wat er aangeboden wordt, en wat me aankijkt en aanraakt in mijn hart, neem ik en bereid er een maaltijd mee. En dan kan ik het doen met een intense verbinding, zonder dat het recept de stoorzender moet zijn.

Daarom zijn mijn recepten volgend jaar anders en nieuw.. ontstaan uit een unieke oorspronkelijke situatie in een unieke verbinding ook met de mensen waarvoor ik mag koken.

Telkens opnieuw wil ik tenvolle genieten en de tinteling voelen tot in mijn vingertoppen en tenen.. ook het risico lopen dat het mislukt..

Een recept is een middel om te leren koken. Recepten zijn er nodig om ze te kunnen(leren) vergeten.

Dan komt men bij de essentie van het koken: de ultieme, innige verbinding met het wezen-lijke van voedsel.. zodat het van het louter fysieke op een metafysisch niveau kan getild en ontkuisterd worden, intense smaken en geuren ontsluitend.